

Ce este Adevărul? - Numărul doi

Sello no los Dichos de la Profecía de este Libro

Jeff Pippenger

2023-09-05

Mubigaragajwe ko amateka yo kuva ku wa 11 Kanama 1840 kugeza ku wa 22 Ukwakira 1844 ari yo mateka agereranywa n'inkuba ndwi zazimangiwe kugeza hafi cyane mbere y'irangira ry'igihe cy'imbabazi. Muri iyi nyandiko nzatangira nsubiramo bimwe mu byo twagaragaje ku byerekeye ikimenyetso cy'izo nkuba ndwi. Turimo gukoresha imirongo y'amateka ishingiye ku yindi mirongo y'amateka kugira ngo dutange uku kuri. Hari ibimenyetso bine by'ubuhanuzi kuva ku wa 11 Kanama 1840 kugeza no ku wa 22 Ukwakira 1844; guhabwa imbaraga kw'ubutumwa bw'umumarayika wa mbere, ugucika intege kwa mbere, Ijwi ryo mu Gicuku, n'Ugucika Intege Gukomeye.

11 august 1840 a fost prefigurat de Moise la rugul aprins. Prima dezamăgire din primăvara anului 1844 a fost prefigurată de soția lui Moise, Țipora, atunci când, cu întristare și teamă, l-a circumcis pe fiul lor. Strigătul de la miezul nopții, care a început la adunarea de tabără de la Exeter, din 12–17 august, a fost prefigurat de sosirea lui Moise în Egipt și de avertizarea sa inițială cu privire la moartea întâilor născuți ai Egiptului. Marea Dezamăgire din 22 octombrie 1844 a fost prefigurată de evrei la Marea Roșie.

În vremea împăratului David, 11 august 1840 a fost prefigurat prin întoarcerea chivotului lui Dumnezeu de către filistenii. Prima dezamăgire din primăvara anului 1844 a fost prefigurată prin atingerea chivotului lui Dumnezeu de către Uza. Strigătul de la miezul nopții, care a început la adunarea de tabără de la Exeter, din 12–17 august, a fost prefigurat prin aducerea chivotului în Ierusalim de către David. Marea Dezamăgire din 22 octombrie 1844 a fost prefigurată prin Mical, soția lui David, când l-a disprețuit pe David pentru că a intrat în Ierusalim cu chivotul.

11 august 1840 a fost prefigurat de botezul lui Hristos. Prima dezamăgire din primăvara anului 1844 a fost prefigurată de dezamăgirea pricinuită de moartea lui Lazăr. Strigătul de la miezul nopții, care a început la adunarea de tabără de la Exeter, din 12–17 august, a fost prefigurat de Intrarea triumfală a lui Hristos în Ierusalim. Marea Dezamăgire din 22 octombrie 1844 a fost prefigurată de dezamăgirea crucii.

Am arătat că aceste patru repere reprezintă doar un segment parțial al structurii complete a fiecărei mișcări de reformă. Identificăm aceste patru repere ca martori ai istoriei care a început la 11 septembrie 2001. Una dintre caracteristicile profetice ale fiecăreia dintre cele patru linii este că reperele din fiecare linie posedă aceeași temă.

Pentru Moise, toate cele patru repere au privit lucrarea lui Dumnezeu de a intra într-un legământ cu un popor ales, în împlinirea profeției lui Avraam. În linia de reformă a împăratului David, toate cele patru repere au fost asociate cu chivotul lui Dumnezeu. În linia lui Hristos, toate cele patru repere au fost asociate cu moartea și învierea.

11 august 1840 a fost o confirmare a principiului o zi pentru un an. Prima dezamăgire din primăvara anului 1844 a fost cauzată de o aplicare greșită a principiului o zi pentru un an. Solia Strigătului de la Miezul Noptii a lui Samuel Snow a fost corectarea și desăvârșirea aplicării greșite a principiului o zi pentru un an. Solia corectată s-a întemeiat pe principiul o zi pentru un an și s-a împlinit la 22 octombrie 1844. Toate cele patru repere identifică principiul o zi pentru un an.

Sora White ne informează că cele șapte tunete reprezintă evenimentele care au avut loc în timpul mesajelor primului și celui de-al doilea înger; dar ea învață că cele șapte tunete reprezintă, de asemenea, „evenimente viitoare care vor fi descoperite în ordinea lor”. Cele șapte tunete reprezintă patru evenimente profetice care au început la 11 august 1840 și s-au încheiat la 22 octombrie 1844, iar acele patru semne de hotar vor fi repetate în istoria noastră în aceeași ordine.

Data de 11 septembrie 2001 a fost prefigurată de 11 august 1840, iar ambele date sunt legate de islam, unind astfel începutul Adventismului cu sfârșitul Adventismului. Atât 11 august 1840, cât și 11 septembrie 2001 au constituit o confirmare a regulii profetice principale a istoriilor lor respective.

La 11 septembrie 2001, îngerul din Apocalipsa optsprezece a coborât, iar la 11 august 1840, îngerul din Apocalipsa zece a coborât. Prima dezamăgire a Future for America a fost o predicție eșuată cu privire la islam, la 18 iulie 2020. Solia care este desigilată, așa cum a fost Strigătul de la Miezul Noptii la Exeter în vara anului 1844, este o corectare a predicției eșuate care fusese dată anterior. Pentru milleriți, corectarea era în legătură cu aplicarea anterior eșuată a principiului o zi pentru un an, care identifica anul 1843 ca timpul revenirii Domnului. Astăzi, corectarea care este reprezentată de solia millerită a Strigătului de la Miezul Noptii trebuie să fie un semn de hotar care să reprezinte islamul, așa cum au fost și cele două semne de hotar anterioare. Corectarea prefigurată de lucrarea lui Samuel Snow nu a fost aceea de a nesocoti predicția eșuată anterioară, ci de a ajusta cu precizie predicția care eșuase mai înainte.

„Cei dezamăgiți au văzut din Scripturi că se aflau în timpul zăbovirii și că trebuiau să aștepte cu răbdare împlinirea vedeniei. Aceleași dovezi care i-au condus să-L aștepte pe Domnul lor în 1843 i-au făcut să-L aștepte în 1844.” Early Writings, 247.

Astăzi, solia prefigurată de solia care a ieșit din adunarea de tabără de la Exeter va fi o desăvârșire a predicției anterioare care a eșuat. Marea Dezamăgire din istoria milleriților reprezintă o mare dezamăgire care are loc la legea duminicală, dar ea va fi în contextul unei predicții despre islam. Solia lui Samuel Snow a fost o identificare a datei exacte. Era data corectă, dar evenimentul greșit. Solia de astăzi, reprezentată prin solia lui Snow, va fi o solie despre islam, care este desăvârșirea soliei ce a eșuat la prima dezamăgire din 18 iulie 2020.

Acum nu mai sunt implicate vremuri sau date, căci, din 22 octombrie 1844, stabilirea de timp nu mai trebuie să facă parte din mesajul profetic al lui Dumnezeu.

„Domnul mi-a arătat că solia celui de-al treilea înger trebuie să meargă și să fie vestită copiilor risipiți ai Domnului și că nu trebuie să fie atârnată de timp; căci timpul nu va mai fi niciodată o probă. Am văzut că unii căpătau o entuziasmă falsă izvorâtă din predicarea timpului; că solia

celui de-al treilea înger era mai puternică decât poate fi timpul. Am văzut că această solie poate sta pe propria ei temelie și că nu are nevoie de timp ca să o întărească și că va merge cu putere măreață, își va face lucrarea și va fi scurtată în neprihănire.” Experience and Views, 48, 49.

Al patrulea semn de hotar al istoriei noastre trebuie să fie legea duminicală, căci istoriile sacre ale tuturor liniilor de reformă, adăugate împreună, linie peste linie, în legătură cu comentariul inspirat asupra acelor istorii prin Spiritul Profetic, sunt concludente că legea duminicală este al patrulea semn de hotar după ce îngerul cel puternic coboară în istoria noastră. Al patrulea semn de hotar în istoria celor șapte tunete, care sunt „evenimente viitoare care vor fi descoperite în ordinea lor”, trebuie să fie legat de islam, pe baza faptului că aceeași temă există întotdeauna în aceleași patru semne de hotar în fiecare mișcare de reformă.

ریش، یسی ع. بتشاد ده اوخ شقن زین ی مودیتل ع مبنش کی نوناق مبوبرم یوبن ی امدادی ور رد مالسا لقتسم یدامن ناو نع م ار نا و متفرگرب ار دادیور راهچ نیارخی رات صخش م روطوب، ادوهی طبس دنراد دوجو زین یرگی دهار ای ایناشن، ی حال صا یتکرح ره رد. بتسا دعر تفه، دامن نا. بتسا مدرک فیری عت ادوهی طبس ریش مک ای ایناشن راهچ نام؛ دنری گایم رارق امل نا ساپ مه و هار مناشن راهچ نا زا شیپ مه مک مک ین یدامن خیرات رد هار مناشن نی تسخن، لقتسم یدامن ناو نع م. دزاسیم نی عم دعر تفه ار امل نا ۲۰۰۱ ربماتپس ۱۱ رد مدحتم تال ای م مالسا امل م رگن ای امن، بتسا هار مناشن راهچ نی امدن رادربرد مبنش کی نوناق رد ار مالسا، دنناس انشیم یکی زاغ اب ار نای اپ اگم و افلا مک تی عقاو نی ا. دوب؛ دوب ۲۰۰۱ ربماتپس ۱۱ رد مالسا امل م، هار مناشن راهچ نا. نی تسخن اریز؛ دن کی م تی بشت دشاب مدحتم تال ای هیل ع مالسا یوس زا ی اول م دی اب زین هار مناشن نی رخ آ و نیم راهچ، ن ی اربان ب.

Poate foarte bine ca legea duminicală să fie un alt atac al islamului asupra orașului New York, iar aceasta ar corespunde unui sfârșit care este identificat prin început; însă, cel puțin, va fi un atac al islamului, așa cum a fost predicția din 18 iulie 2020.

De asemenea, am arătat că Alfa și Omega au ascuns o istorie în interiorul acelor patru istorii. În fapt, acea istorie internă ascunsă este o descoperire principală care este acum adusă la lumină în legătură cu porunca de a „nu pecetlui cuvintele prorociei din cartea Apocalipsei”. Acea istorie internă ascunsă este recunoscută atunci când vedem, în cadrul celor patru waymarks care sunt reprezentate de cele șapte tunete, că există o perioadă în interiorul celor patru waymarks care începe cu o dezamăgire și se încheie cu o dezamăgire. De la sosirea celui de-al doilea înger până la sosirea celui de-al treilea, în istoria millerită, există o istorie specifică ce reprezintă un simbol în sine. Ea începe cu solia unui înger care trebuie mâncată, marcând astfel timpul de întârziere din parabola celor zece fecioare. Apoi identifică Strigătul de la Miezul Noptii, care este de asemenea o solie ce trebuie mâncată, și conduce apoi la sosirea celei de-a treia solii care trebuie mâncată.

Linia internă ascunsă din cadrul liniei celor șapte tunete este confirmată profetic nu numai prin faptul că începutul reprezintă o dezamăgire, precum și prin venirea unui înger și o poruncă de a mânca, repetată apoi la marea dezamăgire, ci este confirmată și de „adevăr”.

Ebrejski izraz „’emet”, koji se u Starom zavjetu prevodi kao „istina”, oblikovan je od strane čudesnoga Lingvista uporabom prvoga slova hebrejskoga alfabeta, zatim trinaestoga slova alfabeta, te naposljetku posljednjega slova alfabeta, kako bi se oblikovala riječ koja se prevodi kao istina. Pokazali smo da ta slova predstavljaju načelo pravila prvoga spomena, načelo koje od

početka prepoznaje svršetak. Prvo slovo jest slovo „alfa”. Središnje slovo jest trinaesto slovo hebrejskoga alfabeta i predstavlja pobunu. Posljednje slovo jest posljednje, svršetak, omega. Pokazali smo da ta tri slova predstavljaju tri koraka vječnoga evanđelja, kako je to potvrđeno u nekoliko proročkih linija.

Semnificațiile acelor trei litere corespund semnificației fiecăreia dintre cele trei solii îngerești. Semnificațiile acelor trei litere corespund procesului de curățire al celor înțelepți și al celor răi din Daniel 12:10, care sunt curățiți, albiți și încercați. Cele trei litere ebraice care au fost aduse împreună pentru a alcătui cuvântul „adevăr” poartă semnătura lui Alfa și Omega, iar cei trei pași pe care îi identifică în solia primului înger sunt numiți Evanghelia veșnică. Cei trei pași reprezentați de acele litere reprezintă, de asemenea, lucrarea Duhului Sfânt, așa cum este prezentată în Ioan 16.

Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată cu privire la păcat, la neprihănire și la judecată: cu privire la păcat, pentru că nu cred în Mine; cu privire la neprihănire, pentru că Mă duc la Tatăl Meu și nu Mă mai vedeți; cu privire la judecată, pentru că stăpânitorul acestei lumi este judecat. Ioan 16:8–11.

Nirasha ya liboso emonisami lokola lisumu, ndenge emonisami na nzela ya Moize, Uza, Maria mpe Marta, mpe ba-Millerite; mpo lokola Yoane zomi na motoba elimboli mosala ya Molimo Mosantu na kondimisaka bato mpo na “lisumu,” ezalaki mpo “bandimaki te.” Elembo moko na moko oyo touti kotanga emonisi nirasha ya liboso, mpe masolo na yango moko na moko etatoli ete nirasha yango ewutaki na lisumu ya kozanga kondima likambo moko oyo esilaki komonisama epai na bango liboso. Litambe ya liboso ezali kondimisama mpo na lisumu. Litambe ya liboso ezali mokanda ya liboso ya alfabe ya Baebele.

Al doilea reper al istoriei ascunse este neprihănirea, locul unde manifestarea puterii lui Dumnezeu se descoperă în neprihănirea celor care poartă solia Strigătului de la Miezul Noptii. Ei manifestă neprihănirea lui Dumnezeu la încheierea timpului de zăbovire, căci Ioan șaisprezece spune că Hristos S-a dus la Tatăl Său și ei nu-L mai văd pe Hristos. Hristos zăbovise înainte de manifestarea neprihănirii. La milleriți, când Hristos Și-a retras mâna, greșeala a fost recunoscută. Apoi conținutul soliei corectate a produs două clase de închinători. O clasă a manifestat neprihănirea, căci aveau untdelemn, iar cealaltă clasă a manifestat răzvrătirea reprezentată de cea de-a treisprezecea literă a alfabetului ebraic.

„Cei unși care stau lângă Domnul întregului pământ au poziția dată odinioară lui Satana ca heruvim ocrotitor. Prin ființele sfinte care înconjoară tronul Său, Domnul menține o comunicare neîntreruptă cu locuitorii pământului. Untdelemnul de aur reprezintă harul prin care Dumnezeu păstrează candelile credincioșilor alimentate, pentru ca ele să nu pâlpâie și să nu se stingă. Dacă acest untdelemn sfânt n-ar fi revărsat din cer prin soliile Duhului lui Dumnezeu, puterile răului ar avea control deplin asupra oamenilor.

“Dumnezeu este dezonorat atunci când nu primim comunicările pe care ni le trimite. Astfel refuzăm untdelemnul de aur pe care El l-ar turna în sufletele noastre pentru a fi transmis celor aflați în întuneric. Când se va auzi chemarea: „Iată, mirele vine; ieșiți-i în întâmpinare”, aceia care n-au primit untdelemnul sfânt, care n-au cultivat harul lui Hristos în inimile lor, vor

descoperi, asemenea fecioarelor neînțelepte, că nu sunt pregătiți să-L întâmpine pe Domnul lor. Ei nu au, în ei înșiși, puterea de a dobândi untdelemnul, iar viața lor este ruinată. Dar, dacă Duhul Sfânt al lui Dumnezeu este cerut, dacă stăruim în rugăciune, așa cum a făcut Moise: „Arată-mi slava Ta”, dragostea lui Dumnezeu va fi turnată în inimile noastre. Prin țevile de aur, untdelemnul de aur ne va fi transmis. „Nu prin tărie, nici prin putere, ci prin Duhul Meu, zice Domnul oștirilor.” Primind razele strălucitoare ale Soarelui Neprihănirii, copiii lui Dumnezeu strălucesc ca lumini în lume.” Review and Herald, 20 iulie 1897.

Luați aminte că aceia care primesc mesajul Strigătului de la Miezul Noptii au fost prefigurați prin Moise în peștera Horebului, implorându-L pe Dumnezeu să-i arate slava Sa. Aceste două clase își desăvârșiseră caracterele înainte de Strigătul de la Miezul Noptii, în timpul întârzierii.

„Acum trăim într-un timp de cea mai mare primejdie și niciunul dintre noi nu ar trebui să întârzie în a căuta o pregătire pentru venirea lui Hristos. Nimeni să nu urmeze exemplul fecioarelor nechibzuite și să creadă că va fi sigur să aștepte până va veni criza înainte de a dobândi o pregătire a caracterului pentru a putea sta în picioare în acel timp. Va fi prea târziu să se caute neprihănirea lui Hristos când oaspeții vor fi chemați înăuntru și cercetați. Acum este timpul să îmbrăcați neprihănirea lui Hristos,—haina de nuntă care vă va face potriviți să intrați la ospățul nunții Mielului. În pildă, fecioarele nechibzuite sunt înfățișate cerând untdelemn și nereușind să-l primească la cererea lor. Aceasta este simbolică pentru aceia care nu s-au pregătit prin dezvoltarea unui caracter care să poată sta în picioare într-un timp de criză.” The Youth’s Instructor, 16 ianuarie 1896.

La strigătul de la miezul nopții, o clasă avea untdelemnul necesar, iar cealaltă nu-l avea. Al doilea pas este manifestarea, la încheierea timpului de întârziere, fie a neprihănirii, fie a nelegiuirii, „pentru că” Mirele S-a dus „la” „Tatăl” Său, „și nu Mă veți mai vedea.” Al doilea pas este a treisprezecea literă a alfabetului ebraic. Al treilea pas în istoria ascunsă este judecata și marea dezamăgire și ultima literă a alfabetului.

Istoria ascunsă din cadrul celor șapte tunete este mărturisită de cuvântul „adevăr”, de dezamăgirea de la început, care identifică ultima dezamăgire, și de un înger care sosește cu un mesaj la început și la sfârșit. Istoria ascunsă va fi recunoscută numai de aceia care au acceptat regulile studiului Bibliei care au fost date de cea mai înaltă autoritate. Regulile lui Miller la început și Cheile Profetice la sfârșit.

सात गर्जनहरूको इतिहाससँग, जसरी हामीले भर्खरै प्रस्तुत गर्‍यौं, एउटा यस्तो जोड छ जसलाई फेरि दोहोर्‍याइनु र सम्झाइनु आवश्यक छ। प्रत्येक सुधार-रेखामा हुने पहिलो नरिशा पहिलै नै स्थापति सत्यको उपेक्षा हो। मोशाले आफ्ना छोराको खतना गर्न बर्‍सिए, यद्यपि त्यो नै त्यस करारको प्रतीक थियो जसलाई अब्राहामको भविष्यवाणीले पहिचान गराइरहेको थियो। उज्जाले बर्‍सिए कि केवल पुजारीवर्गले मात्र सन्तुकाहरू छुन सक्थ्यो। मरियम र एलजाबेथले लाजरसको कथामा गवाही दनिछन् कि उनीहरूलाई पहिलै नै खरीष्टको पुनरुत्थान गर्ने शक्तबिरे ज्ञान थियो। जब 1843 को चार्ट तयार गरियो, तब अगुवाहरूले (सहकर्मी दबाब) पति मलिरमाथि उनले सन् 1843 को वषियमा सधैं भनेको कुरालाई उपेक्षा गर्न दबाब दिए। उनीहरूले उनलाई आफ्नो स्थापति गवाही परविरतन गर्न जदिदी गरे, जुन 1843 को मतिसिम्म केही लचकताको ठाउँ छोड्दथ्यो, र त्यसको सट्टा तेइस सय दनिहरूको पूरतको आफ्नो भविष्यवाणीको रूपमा 1843 को मतिनिर्धारण गर्न लगाए। मलिरको गवाहीले देखाउँछ कि आन्दोलनका अन्य अगुवाहरूले ल्याएको सहकर्मी दबाबले उनलाई भविष्यवाणीको पूरतको

मतिबिरे आफ्नो अस्पष्ट पहिचान त्याग्न र सीधै यो 1843 मा पूरा हुनेछ भनी घोषणा गर्न पुर्‍यायो।

Avec Future for America, nous savions qu'il ne devait jamais plus y avoir un autre message « suspendu au temps ». Future for America avait enseigné ce fait à maintes reprises tout au long de l'histoire du mouvement. La première déception repose toujours sur le mépris d'une vérité éprouvante déjà établie. Ce fut un mépris coupable d'une vérité, mais, plus significativement encore, ce fut un mépris coupable de la règle première de William Miller, laquelle avait été spécifiquement identifiée comme prenant fin en 1844.

Și îngerul pe care l-am văzut stând pe mare și pe pământ și-a ridicat mâna spre cer, și a jurat pe Cel ce trăiește în vecii vecilor, care a creat cerul și cele ce sunt în el, și pământul și cele ce sunt pe el, și marea și cele ce sunt în ea, că nu va mai fi timp. Apocalipsa 10:5, 6.

L'ange qui se tenait sur la terre et sur la mer, selon Sœur White, n'était « rien de moins que Jésus-Christ lui-même ». Future for America a méprisé un ordre direct de Jésus-Christ ! Personnellement, je n'ai eu de contacts qu'avec une poignée de personnes avec lesquelles j'étais associé avant le 18 juillet 2020. Parmi ce petit nombre, il n'y a que deux personnes — et l'une de ces deux dort maintenant en Jésus — avec lesquelles j'ai étudié et éprouvé ce qui procédait de la Parole de Dieu concernant l'expérience du 18 juillet 2020. Mais, sur la base de l'histoire millérite, qui est le commencement dont nous sommes la fin, je suis certain qu'il y en a encore qui étaient dans le mouvement à cette époque et qui produisent encore des applications de la prophétie qui sont « suspendues au temps ». Il n'y a rien de nouveau sous le soleil.

Timpul este mult prea scurt pentru a continua cu acel tip de entuziasm profetic, dar fiecare om să fie pe deplin încredințat în mintea lui. Iar fiecare dintre oamenii care adoptă o poziție de partea care încă se joacă cu timpul — acel Future for America respinge toate acele aplicații — căci ele nu sunt nimic mai puțin decât amăgiri satanice.

Linia prorocza wewnętrzna, ukryta, zawarta w czterech znakach drogi, które składają się na siedem gromów, jest tym, co teraz zostaje odpieczętowane przez Lwa z pokolenia Judy. Niniejszy artykuł stanowił jedynie przegląd tego, co stwierdziliśmy na temat hebrajskiego słowa „’emet”, tłumaczonego jako prawda. Nie poruszał on wszystkiego, czym dzieliliśmy się wcześniej, lecz celem tego przeglądu jest wykazanie, że Ewangelia Jana, rozdział szesnasty, werset ósmy, całkowicie zgadza się z proroczym modelem, który proponujemy dla ukrytej wewnętrznej linii proroczej w obrębie siedmiu gromów.

Mai este necesară încă puțină recapitulare înainte de a ajunge la concluzia pe care o vom aborda în articolul următor.

Nu pecetlui cuvintele prorociei din cartea aceasta, căci vremea este aproape. Cine este nedrept, să fie nedrept și mai departe; cine este întinat, să se întineze și mai departe; și cine este neprihănit, să trăiască și mai departe în neprihănire; și cine este sfânt, să se sfințească și mai departe. Și iată, Eu vin curând; și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după cum va fi fapta lui. Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, cel dintâi și cel de pe urmă. Apocalipsa 22:10–13.